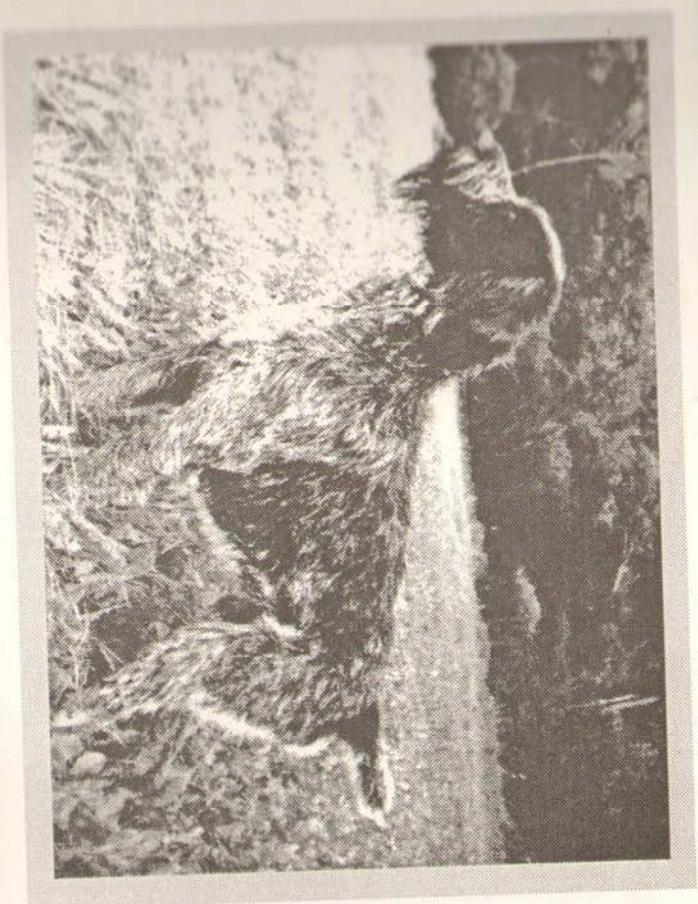

Českomoravská kynologická jednota
Klub chovatelů českých fousků

HISTORICKÝ KALENDÁŘ

PLEMENE
ČESKÉHO FOUSKA
A
SPOLKOVÉ ČINNOSTI

OBDOBÍ
1348 – 1994

1348 - 1994

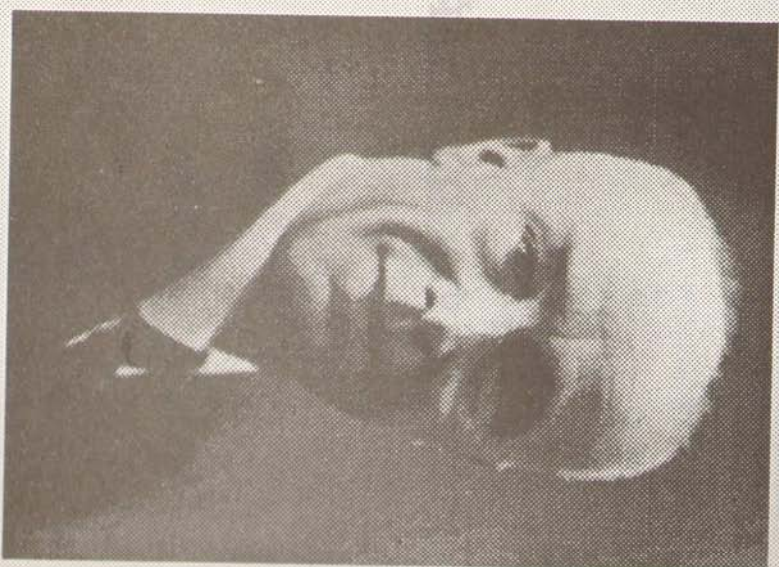
Klub chovatelů českých fousků

HISTORICKÝ KALENDÁŘ

PLEMENE
ČESKÉHO FOUSKA
A
SPOLKOVÉ ČINNOSTI

OBDOBÍ
1348 - 1994

KCHČF

František HOUSKA
Stal se největší osobností Klubu chovatelů českých fousků
Vyhledával a zachraňoval poslední zbytky chovného materiálu českých fousků.

KCHČF

ÚVODEM.

Lidská paměť je někdy krátká a lidský věk pomýjlivý.
V našem KCHČF, však v dávné i blízké historii, proběhly události a ve složitých podmínkách pracovali lidé, kteří za své zásluhy o Českého fouska zůstávají trvale v paměti nás všech. Nikdy na ně nesmíme zapomenout, neboť jejich práce zasluhuje vděčnost.

Historie KCHČF je dlouhá, zajímavá a významná. Český fousek, který je naším jediným národním plněním ohartů, zároveň zůstává kulturní hodnotou našeho národa.

Kdo nezná historii, ten se těžko orientuje v současnosti. Hlavně z těchto důvodů vydává výbor KCHČF Historický kalendář a děkuje jeho autorovi, našemu kronikáři panu Bohuslavu Machkovi za napsání tolik potřebného dokumentu.

Josef ČELIŠ
předseda KCHČF

KCHČF

Kapitoly událostí

I.

Původ českého fouska

- a) Pojmenování plemene
- b) Standard českého fouska

II.

Spolková činnost

Založení oblastních poboček Klubu chovatelů českých fousků

III.

Podřízenost lovecké kynologie

IV.

Plemenné knihy

V.

Významná období v činnosti spolku a klubu českého fouska

VI.

Předsedové spolků a KCHČF

VII.

Základna členů KCHČF a její vývoj

VIII.

Významné úspěchy českého fouska

IX.

Významné osobnosti zachránce plemene, tvůrci spolkové činnosti

Při sestavování historického kalendáře byly použity údaje z písemností:

Kronika Klubu chovatelů českých fousků
 MONOGRAFIE českého fouska MVDr. Josef Kulín
 50 let české myslivecké organizace Prof. Zdislava
 Tradice v myslivosti
 Zpravodaj Klubu chovatelů ČF
 Časopis Myslivost
 Různé písemnosti Doc. Kovařík

Kalendář sestavil:
Bohuslav Machek
 Kronikář Klubu chovatelů českého fouska

I. Původ českého fouska

- Která rasa se původně uplatnila při jeho vývoji není věrohodně prokázáno. Usuzuje se na psa kavkazského.

Je prokázáno:

- že existoval již před 13. stoletím,
- je nejstarší rasou hrubosrstých ohařů v Evropě,
- měl značný podíl na vývinu německého ohaře ostnistrstého a tím i drátistrstého.

1348 První písemný záznam a doklady o českém psu "canis bohemicus" jsou z roku 1348 - z doby krále Karla IV.

Tehdy byl nazýván psem českým - canis bohemicus. Záznam z listin hradu Karlštejna "Věci jágermisterské" uvádí, že v tomto roce daroval král Karel IV. markraběti braniborskému Ludvíkovi psy honné, canis bohemicus zvané.

1520 V klášterě ve Vyšším Brodě byl objeven obraz z roku 1520 s vyobrazením velice typického českého fouska, který odpovídá standardu.

1679 V roce 1679 v díle Bohuslava Balbína MISCELLANEA HISTORICA REGNI BOHEMICA se pojednává o psu českém. Je nám známo vyobrazení českého psa z obrazu neznámého autora z období okolo roku 1700. Obraz v majetku Alšovy galerie je v zámku Hluboká n. Vltavou.

a) POJMENOVÁNÍ PLEMENE

1882 Od dávné minulosti do roku 1882 - český pes

(canis bohemicus)

V letech 1882 - 1896 - český ohař

1896 Po roce 1896 je pojmenován - český fousek

b) STANDARD ČESKÉHO FOUSKA

1882 Standard českého ohaře je znám již z roku 1882. Byl zveřejněn lesníkem Josefem Vilémem Černým z Berouna

v jin vydáváním časopise Myslivost.

1931

1949

1963

V roce 1931 je vypracován rámcový standard českého fouska na základě záznamů z roku 1882 a tím končí jeho platnost. Standard z roku 1931 je dále doplněn v roce 1949.

Dochází k dalšímu upřesnění v roce 1963 před odesláním žádosti o uznání českého fouska našim národním plemenem adresované Mezinárodní kynologické federaci F.C.I. Tento standard je uveden v Monografii českého fouska MVDr. J. Kulha.

1990

Další nové a dosud poslední upřesnění standardu je podáno Mezinárodní kynologické federaci F.C.I. před druhou Světovou výstavou psů v Britě v roce 1990.

CHAMPION CF na Světové výstavě ve Vídni v r. 1903.
Majitel K. HRUBÝ, PRAHA

(Reproduktce z knihy V. FUCHSE: PLEMENA PSŮ, r. 1903)
II. Spolková činnost

V Rakouském mocnářství byla lovecká kynologie řízena "Vídenským kynologickým svazem" výhradně v řeči německé.
Čestná připuštěna nebyla.

1880 V roce 1880 byl založen "Spolek pro chov a výcvik psů pro království české" v Praze.

1897 Zanikl již v roce 1897 splynutím s výše uvedeným Vídeňským kynologickým svazem.

1896 **POPRVÉ** v roce 1896 byl založen "SPOLEK PRO OHAŘE HRUBOSRSTÉ - ČESKÝ FOUSEK pro království české se sídlem v Pisku. Spolek je brzy **úředně** zrušen z důvodu, že nepřijal řeč německou za svou. Tento spolek **poprvé** začal používat rokem 1896 pro dosud jmenovaného ohaře českého název český fousek.

1912 **DRUHÉ** založení spolku: V roce 1912 byl opakován pokus o založení tohoto spolku. Byl také ustaven, ale jeho činnost během první světové války ustala. Důvodem byly válečné poměry.

1924 **TŘETÍ** založení spolku: V roce 1924 byl ustaven jako první z chovatelských spolků v Československu. SPOLEK PRO OHAŘE HRUBOSRSTÉ - ČESKÝ FOUSEK se sídlem v Praze. Je pokračovatelem předchozích zaniklých spolků ustavených v roce 1896 a 1912. Jsou v něm organizováni vlastníci **všech plemen hrubosrstých ohařů** a to až do roku 1962 - viz. dále rok 1962.

1953 Dnem 15. října 1953 přechází veškerá kynologie pod Svaz pro spolupráci s armádou "Svazarm".
 - Současné končí veškerá činnost kynologických spolků.
 - Členové ztrácejí kontakt, nikdo se o ně nestará, nevyvíjí se téměř žádná činnost. Svazarm naprosto nerozumí

KCHČF

lovecké kynologii.

1955 Dnem 1. července 1955 se vrací řízení lovecké kynologie pod ústředí myslivecké organizace.

Obnovuje se činnost Spolku pro ohaře hrubosrsté - český fousek.

1958 V roce 1958 dochází k přejmenování Spolku pro ohaře hrubosrsté - český fousek na KLUB CHOATELŮ ČESKÝCH FOUSEKŮ při Československé myslivecké jednotě v Praze.

1961 Po IV. mimořádném sjezdu ČMMJ v roce 1961:

při Československém mysliveckém svazu v Praze,

1969 Po I. ustavujícím sjezdu Českého mysliveckého svazu v roce 1969: při ČMS v Praze (na základě federativního uspořádání státu - ČSFR).

1962 Dnem 1. ledna 1962 byl ustaven **samosvatný** Klub chovatelů hrubosrstých ohařů při Slovenském poľovníckém zväzu v Bratislave.

- Z klubu chovatelů českých fousků odchází chovatelé plemen hrubosrstých ohařů do nového klubu.

1993 20. ledna 1993 je klub registrován u ministerstva vnitra ČR pod č.j.: VCS/1-17892-R s názvem:

KLUB CHOATELŮ ČESKÝCH FOUSEKŮ

Husova 7, Praha 1 - Staré Město

jako **samosvatný právní subjekt**.

Stal se občanským sdružením podle zák. č. 83/1990 Sb.

o sdružování občanů sdružujících chovatele a příznivce plemene.

Samosvatné rozhoduje o všech svých věcech. Nikdo nemá právo do jeho záležitostí zasahovat.

a) ZALOŽENÍ OBLASTNÍCH POBOČEK KLUBU CHOATELŮ ČESKÝCH FOUSEKŮ

1958 V červenci 1958 došlo k ustavení oblastních rad Klubu chovatelů českých fousků. Měly za úkol řídit vývoj a práci

KCHČF

KCHČF v oblastech, zajistit růst členské základny a styk s ní. V roce 1962 došlo k ustavení 7 poboček klubu podle územního uspořádání státního zřízení – krajů v Čechách a na Moravě.

Mimořádný sjezd Československého mysliveckého svazu 23. dubna 1966 schválil nové stanovy ČSMS, podle kterých se ruší pobočky všech chovatelských klubů.

Náš klub s tímto rozhodnutím nesouhlasil, musel se podílit stanovám.

Výbor Klubu chovatelů českých fousků znovu požádal Ústřední výbor Čs. mysliveckého svazu o souhlas k ustavení oblastních poboček podle krajského zřízení státu.

K jejich novému ustavení došlo v březnu 1973 při výročních schůzích svolaných klubem podle kraje.

K opětovnému zrušení poboček klubu došlo v březnu 1981 z rozhodnutí Ústředního výboru Čs. mysliveckého svazu.

Klub s tímto rozhodnutím opět nesouhlasil. Intervence byly bezvýsledné. Po jejich zrušení výbor KCHČF rozhodl: svolávat členské schůze podle kraje. Odpovědnosti uložil oblastním poradcům chovu.

Pozměně politického zřízení státu v listopadu 1989 a nabytí právní subjektivity v roce 1993 klub již předem ustavil oblastní pobočky při schůzích v prvním čtvrtletí 1991. Zvolily své řídicí orgány a jmenovaly okresní důvěrníky.

III. Podřízení lovecké kynologie

1918

Po první světové válce a vzniku Československa je organizace lovecké kynologie v působnosti:

- Ústředního spolku pro ochranu honby a chov loveckých psů v Čechách se sídlem v Praze,
- Loveckého – kynologického spolku pro Moravu a Slezsko se sídlem v Brně,
- Polovníckého ochranného spolku pro Slovensko se sídlem v Bratislavě.

KCHČF

Na návrh Ústředního spolku pro ochranu honby a chov loveckých psů v Čechách se sídlem v Praze je dnem 22. dubna 1923 založena:

ČESKOSLOVENSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA (ČSMJ) se sídlem v Brně.

1923 – V červenci 1943 přesídlilo její vedení do Prahy.

1943 – V roce 1947 se vrací zpět do Brna.

1947 – Během roku 1948 došlo definitivně k přestěhování celé organizace do Prahy.

1948 – Dřívejší spolky uvedené v předchozím odstavci se stávají jejími členy.

Československá myslivecká jednota po svém ustavení v roce 1923 současně zakládá: **Ústřední plemennou knihu československých psů – Čip.**

Je významné, že lovecká kynologie je řízena touto jednotnou mysliveckou organizací – ČSMJ.

1929 V roce 1929 byla ustavena Československá kynologická unie, která se stala **celostátním ústředím pro veškerou**, tedy i neloveckou kynologii. Členem se stala i Československá myslivecká jednota. Tato unie byla zrušena za Protektorátu Čechy a Morava ve druhé světové válce. Vlád. nař. č. 127 a 128 Sb.

1949 30. ledna 1949 je ustavena Československá kynologická jednota při Svazu českých zemědělců.

1951 Tato podle zákona č. 68/51 **přebírá** rokem 1951 provádění zápisu vrhu štěňat.

1953 K další výrazné změně v řízení kynologie došlo dnem 15. října 1953.

– **Veškerá** kynologie, tedy i lovecká je tímto dnem podřízena Svazu pro spolupráci s armádou – SVAZARMU.

1955 – Byl vydán zákaz k existenci spolků a chovatelských klubů. Nesmyslnost tohoto **direktivního** rozhodnutí, uvedeného v předchozím odstavci, je napraveno od 1. července 1955.

Lovecká kynologie se vrací zpět pod řízení Československé myslivecké jednoty v Praze.

KCHČF

- 1965 - Je vytvořeno Sdružení chovatelů loveckých psů při Československé myslivecké jednotě, které existuje do 31. 12. 1965.
- 1961 - Po IV. mimořádném sjezdu v roce 1961 a změně názvu, pod Československý myslivecký svaz (ČSMS).
- 1969 - Po I. ustavujícím sjezdu v roce 1969 a změně názvu, pod Český myslivecký svaz (ČMS). Na základě federativního uspořádání států.

- 1992 Sjezd Českého mysliveckého svazu 12. září 1992 provádí radikální organizační změny v myslivecké organizaci a v řízení lovecké kynologie (po listopadové revoluci 1989).
- Dochází k transformaci Českého mysliveckého svazu na ČESKOSLOVENSKOU MYSLIVECKOU JEDNOTU (ČMMJ), Praha s nižšími orgány:

Územní okresní, městské a obvodní SPOLKY a místní organizace (místní organizace nejsou myslivecká sdružení).

- Po uvedené transformaci je ustaven 24. října 1992 KYNOLOGICKÝ VÝBOR Českomoravské myslivecké jednoty.

- Kynologický výbor ČMMJ současně zvolil KYNOLOGICKOU KOMISI Českomoravské myslivecké jednoty.
- Lovecká kynologie je jako celek **dále řízena** Českomoravskou mysliveckou jednotou.

- 1992 5. prosince 1992 je ustavena ČESKOSLOVENSKÁ KYNOLOGICKÁ UNIE (ČMKU).

Jejími členy se stávají kynologické svazy a tedy i Českomoravská myslivecká jednota. V unii zastupuje celou oblast lovecké kynologie.

Českomoravská kynologická unie podle stanov přejímá po bývalém Federálním výboru mysliveckých svazů zastupování veškeré kynologie státu v Mezinárodní kynologické federaci F.C.I.

- 1994 4. prosince 1994 byla založena nová organizace pod názvem ČESKOMORAVSKÁ KYNOLOGICKÁ JEDNOTA

- Jsou v ní organizovány chovatelské kluby loveckých i neloveckých plemen.
- 10. prosince 1994 byla Českomor. kynolog. jednota přijata za řádného člena ČMKU a ČMMJ z ní vystoupila.

IV. Plemenné knihy

Do roku Období do začátku druhé poloviny 19. století nazýváme 1850 dobou **předkynologickou**.

Tehdy se neplemenilo v našem smyslu – plně čístkrevně, ani co do typu určité rasy.

Tímto postupem byli zřejmě nejvíce **postiženi** čeští fousci jako nejstarší rasa.

PRVNÍ SNAHY O ZALOŽENÍ PLEMENNÝCH KNIH

1883 V roce 1883 byl založen **Ústřední spolek pro ochranu honby a zvěře v Čechách**.

Předchozí Spolek českých myslivců založený v roce 1848 se neudržel. Jsou to nejstarší české spolky se snahou zavedení organizované lovecké kynologie.

Především bylo zapotřebí první založit plemennou knihu loveckých psů, v níž by byli evidováni zejména importovaní – čístkrevní psi.

1886 Výbor tohoto spolku rozhodl založit rokem 1886 **ČESKOU KMENOVOU KNihu PSŮ**.

1880 **ČESKÉ PLEMENNÉ KNIHY PSŮ** také založil Spolek pro chov a výcvik psů pro Království české v Praze.

Spolek byl založen v roce 1880 a zanikl již v roce 1897 splnutím s Vídeňským kynologickým svazem.

Do roku 1895 bylo zde evidováno z Čech pouze 41 českých fousků.

Ostatní jedinci českých fousků evidovaní v rakouských plemenných knížkách psaných v německé řeči byli pod názvem "německý ohař ostroosty".

Zde je kořen přístích sporů o prokázání původu českého fouska.

V rakouském mocnářství byla lovecká kynologie řízena Vídeňským kynologickým svazem vyhraně v řeci německé. **Čestina připuštěna nebyla!**

Tento kynologický svaz vedl rakouské plemenné knihy zvané Österreichische Hunde Stammbuch se značkou OHSB. Byl **jedním** oprávněným pro zápis.

Je zjištěno, že v nich registrace českých fousků je častá a **v některých letech převládají.**

1896 ČESKOU PLEMENNOU KNIHU dále založil SPOLEK PRO OHARĚ HRUBOSRSTÉ - ČESKÝ FOUSEK pro Království české se sídlem v Písku. Byl založen v roce 1896, brzy **úředně** rozpuštěn, protože nepřijal jednací jazyk - němčinu. Zápis v této české plemenné knize **nebyly uznány.**

1914 až 1918 Plemenné knihy v období první světové války 1914 - 1918 nebyly vedeny. Souvislost zápisů končí v průběhu roku 1918.

Toto je další vážný zásah do evidence původu českého fouska.

1919 Po vzniku Československa se lovecká kynologie brzy **rozštěpila** na větev českou a větev německou.

1919 V roce 1919 byl založen ČESKOSLOVENSKÝ LOVECKÝ A KYNOLGICKÝ ŘÍŠSKÝ SVAZ.

Byla v něm sloučena lovecká i ostatní kynologie.

Po rozpadu Vídeňského kynologického svazu po první světové válce byly zápis prováděny rokem 1918 v ČESKÉ KNIZE RODOVÉ (ČKR). Kniha byla pro členy národnosti české. DEUTSCHE JAGDHUND STAMMBUCH HUBERTUS (DJSH), tato kniha byla pro národnost německou, psaná německy. Je vedena spolkem Hubertus se sídlem v Lito-měřicích.

V předu uvedené nepříznivé okolnosti měly za následek, že se do založené České knihy rodové (ČKR) dostalo k zápisu málo jedinců českého fouska, čímž se jeho **vývoj značně zpomalil.**

1923

22. dubna 1923 byla založena jednotná myslivecká organizace pro celé území Československa ČESKOSLOVENSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA (ČSMJ) se sídlem v Brně.

1924

Československá myslivecká jednota uzavřela s mysliveckými a kynologickými organizacemi na území Československa dohodu a smlouvy o vydávání rokem 1924 **Průkazů o původu psů** a o založení **Ústřední plemenné knihy (Čp).**

Zapsán byl pouze ten jedinec u něhož byl prokázán původ ve všech generacích.

Rozhodnutí mělo za následek, že jedinci českého fousi **zapsání pouze výjimečně.**

1924

Urychlenou reakcí proto bylo v roce 1924 založení SPOLEKU PRO OHARĚ HRUBOSRSTÉ - ČESKÝ FOUSEK, se sídlem v Praze.

Spolek zavedl vlastní Dílčí PLEMENNÉ KNIHY ČF, a to jako součást České knihy rodové (ČKR). Zavedením této plemenné knihy byl získán dokonalý přehled o veškerém, tehdy existujícím materiálu českého fouska. Vedením této plemenné knihy byl ustanoven valným shromážděním spolků "registátor".

1951

Dílčí plemenná kniha ČF obsahovala: seznam chovných stanic, plemenný rejstřík ČF I., seznam chovných psů ČF. Podle zákona č. 68/51 převzala provádění zápisů vrhů štěňat loveckých psů dnem 1. ledna 1949 ČESKOSLOVENSKÁ KYNOLGICKÁ JEDNOTA při Svazu českých zemědělců.

1962

Od 1. ledna 1962 se vede PLEMENNÁ KNIHA v sekretariátu ústředního výboru myslivecké organizace v Praze, pro celé území státu. (Zák. o myslivosti č. 23/62 Sb.).

1995

Všechny plemenné knihy se stávají součástí plemenné knihy psů ČR.

V. Významná období v činnosti spolku – klubu českého fouska

- 1885** Úbytek značně rozšířeného "českého ohaře" se začíná projevovat již v druhé polovině 19. století.
- 1914 až 1918** Úbytek "českého ohaře" se dále zvyrazňuje počátkem 20. století, především dopadem první světové války v letech 1914 – 1918. Trvá až do roku 1924, ve kterém provádí František Houska radikální řešení počínající ustavením Spolku pro ohaře hrubosrsté – český fousek a určuje postup chovu. *Příčinu úbytku:*
- V 19. století se stala "módou" anglická plemena, která začala vytlačovat "českého ohaře".
- První "polní hledačky" byly uspořádány v roce 1885. Prvně se zde začaly klášť zvláštní požadavky na disciplíny hledání a vystavování. Všestrannost **byla pomíjena**. Ovšem tuto měl na dobré úrovni "český ohař".
- Tehdejší fundament a mírnější povaha "českého ohaře" byly příčinou, že nemohl konkurovat v "polních hledáčkách" pointizovaným ohařům.
- Výsledkem dění byl značně **upadající** zájem o toto plemeno. Mezinárodní kynologická federace (F.C.I.) – FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE byla ustavena 22. května 1911 v Bruselu.
- 1914** První světová válka ukončila její činnost v roce 1914.
- 1921** Další její činnost byla obnovena po první světové válce přičleněním Francie a Belgie. Stanovy vypracované těmito státy byly přijaty 10. dubna 1921.
- 1957** Československo se stalo jejím členem 15. července 1957 – bylo ustaveno 9 chovateelských klubů. Ing. Václav Růžička byl také prezidentem F.C.I.
- Nejen loveckou, ale i ostatní kynologii Československa zde vstupem zastupuje Českosl. myslivecká jednota, a to až do vytvoření dvou samostatných států – České a Slovenské republiky 1. ledna 1993.

KCHČF

- 1928** Československo bylo zakládajícím členem Mezinárodní lovecké rady C.I.C. v roce 1928 – CONSEIL INTERNATIONAL DE LA CHASSE.
- 1930** Politické změny ve státech v roce 1948 byly příčinou našeho vystoupení z organizace. Stáváme se opět jejím členem v roce 1967.
- 1931** František Houska se stal po smrti Karla Podhajského v roce 1930 odborným redaktorem pro loveckou kynologii časopisu "Stráž myslivosti".
- 1931** Rokem 1931 byly přijaty Spolkem pro ohaře hrubosrsté – český fousek **minimálně** zpřísňené požadavky na exteriér a hlavně výkon českého fouska. Opatření se stala dalším základem pro **příští vývoj plemene**.
- 1931** V roce 1931 se konaly v Brně **první** všestranné zkoušky ohařů, věnované k uctění památky průkopníka a zakladatele lovecké kynologie Karla Podhajského, zesnulého 12. září 1930.
- 1937** MEMORÁLI FRANTIŠKA HOSTIČKY – čestného předsedy Spolku pro ohaře hrubosrsté – český fousek byl zaveden rozhodnutím valného shromáždění spolku ze dne 29. května 1937. Znění byly provedeny rozhodnutím ze dne 25. května 1940.
- 1937** CHOVAATELSKÁ CENA FRANTIŠKA HOUSKY byla pravděpodobně zavedena také rozhodnutím valného shromáždění Spolku pro ohaře hrubosrsté – český fousek ze dne 29. května 1937.
- 1944** V roce 1944 bylo rozhodnuto, že čeští fousci budou **zapisováni** do *Plemenné knihy českých loveckých psů (Člp)*. Jejich zapisování v minulých letech je popsáno v kapitole "Plemenné knihy – rok 1924".
- 1944** HOUSKŮV VŮDCOVSKÝ ODDZNAK (HVO) – byl zaveden rozhodnutím valného shromáždění Spolku pro ohaře hrubosrsté – český fousek ze dne 26. května 1944.
- I. stupeň – zlatý,
II. stupeň – stříbrný,
III. stupeň – bronzový

KCHČF

I. stupeň HVO byl poprvé udělen MVDr. Josefu Kulhovi. Později došlo k přerušení udělování tohoto ocenění. V roce 1972 je provedena změna podmínek a provedena změna ve výtvarném provedení odznaku. Je obnoveno jeho udělování. V evidenci Klubu chovatelů českých fousků nejsou zaznamenána jména těch, kteří HVO v prvním období obdrželi. V evidenci roku 1994 je zaznamenáno udělení HVO:

25 - I. stupeň,

83 - II. stupeň,

255 - III. stupeň.

1944 ČESTNÉ ČLENSTVÍ ve Spolku hrubosrstých ohařů - českých fousků bylo **poprvé** uděleno v roce 1944. Prvními čestnými členy se stali:

Max Šmelk, prof. Jaroslav Šoboda, oba za zásluhy o spolek. *František Houska* v roce 1945 za zásluhu českého fouska. *František Hostička* byl jmenován čestným předsedou spolku. Jeho chov se stal základem při záchraně plemene českého fouska.

1945 *Zdeněk Horák* byl rovněž jmenován čestným předsedou spolku, který pod jeho vedením v letech 1958 - 1970 dosáhl vynikajících výsledků.

1945 *První* chovatelská rada Spolku pro ohaře hrubosrsté - český fousek byla ustavena v roce 1945. Předsedou se stal *Josef Valenta*.

1945 Rokem 1945 bylo započato se zakládáním INBREDNÍCH LINIÍ u plemene českého fouska.

V roce 1972 jsou pro členy klubu vydány tiskem.

V roce 1979 jsou přejmenovány na GENEOLOGICKÉ linie. Vyhledávání typických jedinců plemene a soustředění krve je již prováděno jako základ linií od roku 1940.

1945 V roce 1945 došlo k úplnému a přesnému řízení chovu českého fouska a prostřednictvím ustavených krajských poradců chovu a také okresních důvěrníků je organizace zabezpečována.

KCHČF

1949 I. ročník MEMORIÁLU FRANTIŠKA HOUSKY byl uspořádán v roce 1949 v Pisku.

1950 Největší rozvoj zaznamenal český fousek v období po druhé světové válce. Kupř. již v roce 1950 je evidováno 80 chovných psů, 179 chovných fen, 369 chovných stanic, 4 141 jedinců ČF, 516 zapsaných štěňat. Počty českého fouska se v dalších letech zvyšují.

1951

Po únoru 1948 byla prováděna politická očista ve všech organizacích. Měla dopad i na myslivcké a kynologické organizace. Byl ustaven "Akční výbor" ve Spolku pro ohaře hrubosrsté - český fousek. Po provedené politické očištění funkce opouštějí dlouholetí a zkušení funkcionáři:

František Branstiller - dlouholetý jednatel spolku, od roku 1948 zemský kynologický referent pro Čechy.

MVDr. Josef Kulh - dlouholetý hlavní poradce chovu ČF a příši autor MONOGRAFIE českého fouska,

Josef Valenta - předseda spolku v letech 1944 - 1948, *Rudolf Čumpelík* - rokem 1946 pokladník spolku, *Uhlíř a další*.

1958

10. ročník Memoriálu Františka Housky uspořádáný ve Vodňanech v roce 1958 byl **prvním** memoriálem pro uznávání chovnosti psů českého fouska.

26. ročník v Rychnově n. Kněžnou v roce 1974 uznávání této chovnosti končí. Protesty KCHČF proti rozhodnutí uznány nebyly.

1958 Rokem 1958 je zaslaven příliv veškeré cizí krve u plemene českého fouska.

1959

ZPRAVODAJ Klubu chovatelů českého fouska:

Po založení Spolku pro ohaře hrubosrsté v roce 1924 jsou členové informováni nepravdělně a značně omezeně rozsáhlými strojem psanými "Oběžníky". První rozsáhlejší byl vydán až v roce 1944.

Klub rozhodl v říjnu 1959 vydávat "Klubový zpravodaj českého fouska" tiskem, a to po konsolidaci klubu. Byl ale dále vydáván cyklos tylovaný. K vydání tiskem došlo v roce 1971

KCHČF

- 1961** V roce 1961 došlo k ustavení "Základních jednot" Československého mysliveckého svazu. Byl to článek mezi mysliveckými sdruženími a okresními výbory ČSMS.
- 1966** K jejich zrušení došlo již v roce 1966 rozhodnutím VI. sjezdu ČSMS. Sjezd současně zrušil Krajské výbory Československého mysliveckého svazu.
- 1963** Od 1. února 1963 jsou zavedeny **povinné** jarní svody mladých ohařů u plemen českého fouska a ohaře krátkostřího.
- 1976** K zavedení všech plemen loveckých psů došlo rokem 1976.
- 1964** V roce 1964 je uznáno Mezinárodní kynologickou federací F.C.I. plemeno českého fouska našim **národním plemenem**.
- Je to jediné národní plemeno loveckého psa – ohaře.
- 1964** PRVNÍ Speciální výstava českých fousků byla uspořádána v roce 1964 v Pisku.
- 1966** Kronika Klubu chovatelů českých fousků byla založena 1. ledna 1966.
- Rozhodnutí kroniku založit se datuje již po roce 1924. Založení se nepodařilo ani po několika pokusech. Důvodem pravděpodobně byla obtížnost získání dokumentace z Rakouské monarchie. Prvním kronikářem se měl stát prof. Jaroslav Svoboda, ředitel gymnasia v Tišnově.
- V roce 1966 kroniku založil Bohumil Semrád z Havlíčkova Brodu.
- 1974** V písemných materiálech Klubu chovatelů českých fousků se **poprvé** setkáváme s vypadáváním srstí "lvisovostí" u plemene českého fouska v roce 1974.
- 1975** Východočeská pobočka Klubu chovatelů českých fousků jako **první** začala s tetováním štěňat českého fouska dnem 1. února 1975.
- Za toto rozhodnutí je kritizována Českým mysliveckým svazem.
- Dnem 1. ledna 1976 se již tetují štěňata všech plemen loveckých psů.

- 1977** MONOGRAFIE ČESKÉHO FOUSKA napsaná MVDr. Josefem Kuhnem byla autorem dokončena v rukopise 30. června 1972.
- Po značných a neuvěřitelných průtazích je knižně vydána až koncem roku 1977 v počtu 3000 výtisků.
- Knižně vyšla 3 měsíce před smrtí autora.
- Tisk zajistila a o vydání se přičinila Východočeská pobočka KCHČF.
- Byla rozprodána během jednoho roku.
- 1984** I. ročník SOUTĚŽE MVDr. J. KUHNHA byl uspořádán v roce 1984 v Putní u Pisku – působišti MVDr. J. Kuhna.
- Podle statutu probíhala soutěž na poli a ve vodě.
- Celkem bylo uspořádáno 5 ročníků – 1984 – 1987 a 1989.
- Rokem 1992 je soutěž povýšena na MEMORIÁL Dr. KUHNHA.
- Je mezinárodní **všestrannou** soutěží hrubostříhů ohařů.
- Je zadáván titul CAC.
- I. ročník Memoriálu Dr. Kuhna byl uspořádán v okr. Melník v roce 1992.
- V roce 1991 byla soutěž uspořádána společně s 12. ročníkem Memoriálu Jaroslava Svobody v okr. Senica s mezinárodní účastí.
- IV. Předsedové spolků a KCHČF**
- Podle provedené volby v roce:
- 1896** – Ing. Ferdinand Sekyrka, lesník, prof. na lesnické škole v Pisku, pozdější jednatel
- 1912** – Při ustavení spolku se rovněž angažovali jako v roce 1896 s Ing. Sekyrkou: pluk. Kouda a major četnictva Rotter.
- Přesný záznam o předsednictví se nezachoval.
- 1924** – Ing. J. Kunovský, Praha
- O předsedech až do roku 1944 není v kronice záznam.

1944	- Jozef Valeria, Nové Mesto nad Váhom
1948	- Ota Neoral, Olomouc
1951	- František Svoboda
1958	- Zdeněk Horák, Ostroněř - zasloužilý předseda
1961	- Zdeněk Horák, Ostroněř - zasloužilý předseda
1966	- Zdeněk Horák, Ostroněř - zasloužilý předseda
1970	- Antonín Kratochvíl, Henčlov
1971	- Jan Grošek, Brno
1974	- Jan Grošek, Brno
1975	- František Jeníček, Březnice
1978	- František Jeníček, Březnice
1983	- Josef Fíft, Hradec Králové
1988	- Josef Fíft, Hradec Králové
1990	- Josef Vachuta, Záhoní u Písku
1994	- Josef Čelís, Bašnice

VII. Základna členů KCHČF a její vývoj

Rok:	Počet:
1896	Malý počet lesníků nezávislých na šlechtě Přesný údaj není znám.
1912	Rovněž není počet znám. Členy jsou již nejen lesníci.
1924	Něco nad 100 členů. Přesný údaj chybí. V dalších letech není počet členů znám.
1945	195 . Podstatnou část tvoří lesníci. Zřejmě je uváděn i chybný údaj o 317 členech.
1947	554
1951	579

1960	1680	Značný rozvoj ČF po druhé svět. válce proje- vující se i v dalších letech.
1961	1928	
1967	1006	Pokles po násilném zrušení poboček klubu a tím malý styk s členstvem.
1969	1375	Projevila se organizační opatření KCHČF na- hrazující dřívější pobočky klubu.
1970	1820	
1971	2053	
1972	2185	
1975	2378	
1976	2445	
1977	2506	
1978	2516	
1979	2531	Nejvyšší počet v historii klubu
1981	2333	Vliv dalšího zrušení poboček klubu
1983	1809	Vliv naprosté nečinnosti matřkáte klubu trva- jící téměř 3 roky po zrušení poboček
1985	1911	
1988	1867	
1991	1721	Projevuje se značný vzrůst cen zboží postup- ným zaváděním tržního hospodářství, a to i v dalších letech.
1992	1440	
1993	1162	Z toho Slovenská republika 79 členů.
1994	1102	

Od 1. ledna 1987 došlo ke zvýšení členského příspěvku o 100%.
14. září 1991 výbor KCHČF rozhodl provést další zvýšení příspěvku
o 100% na 40,- Kč.
18. prosince 1994 výbor KCHČF rozhodl provést další zvýšení dnem
1. ledna 1995 na 60,- Kč.
Tato rozhodnutí se také projevují na počtu základny členů.

VIII. Významné úspěchy českého fouska

- 1903** První významné ocenění získal český fousek předvedený na Světové výstavě ve Vídni v roce 1903.
Získal titul "Champion" - Majitel Fr. Hrubý, Praha. Vyroben v monografii českého fouska str. 168.
- 1907** V roce 1907 získala championát fena Dora Kobylí v maj. Rudolfa Cikánka.
- 1931** Na celostátní výstavě psů v roce 1931 již mohl být udělen jedinci s původní krví titul "Champion". Jde o období Československa.
- 1949** Udělen byl Rečku Diváky z chovu Fr. Housky.
První úspěšná výstava, na které se český fousek představil v "ucelené skupině" veřejnosti a vzbudil velkou pozornost, byla Celostátní výstava psů, uspořádaná 12. června 1949 v Praze.
- 1957** Cena ministerstva zemědělství určená pro šampiona **kteréhokoli** plemene byla udělena českému fousku, a to psovi I feně!
- Dalším vynikajícím úspěchem českého fouska je ocenění získané na Mezinárodní výstavě psů ve Vídni dne 16. června 1957.
- Český fousek byl zastoupen 6 jedinci.
- Získal všechna pořadí ve špičkách.
- Bylo nám oficiálně oznámeno a prohlášeno, že naši psi **ne-mají** ve světě konkurenci, a že hnědáci budou v F.C.I. zařazeni do "standardní barvy".
- Vítězem Vídně se stal Aram z Hotova Karla Lohna z Lysé n.L.
- Na první Speciální výstavě českých fousků 4. a 5. července v Písku byl již předveden vysoký počet jedinců. Celkem 220 psů a fen.
- Bylo to velké překvapení pro KCHČF i pro kynologickou veřejnost.

- 1965** Na první Světové výstavě psů všech plemen v Československé republice 19. - 20. června 1965 byl český fousek předveden první jako naše národní plemeno uznané v F.C.I.
Bylo přihlášeno 79 jedinců
- Oceněno 33 výborů, 30 velmi dobrých, 8 dobrých
- 1970** Pouznaní českého fouska v F.C.I. našim národním plemenem se začíná o něho podstatněji zajímat cizina. Především Polsko, Francie, Jugoslávie, Itálie, Belgie, ale i krajané z Kanady a USA. Tento zájem se projevuje kolem roku 1970.
- 1994** - Poprvé v historii naši lovecké kynologie se zúčastnilo družstvo ohařů České republiky Mistrovství světa ohařů.
- 16. ročník byl uspořádán 4. - 6. října v Holandsku.
- V družstvu ČR bylo 7 ohařů, z toho 3 ČF.

ČESKÝ FOUSEK ZVÍTĚZIL

Memoriál Karla Podhajského

1932 - 1994

13. roč.	1952	Argo z Danciny	Josef Bednář
19.	1958	Tok z Kladna	Václav Pražák
20.	1959	Bojka Mostík	Ludvík Vacek
24.	1963	Argo z Karlovy obory	B. Nedvěd
25.	1964	Amar z Mézirova sadu	František Skopal
31.	1970	Nora z Hradecka	MUDr. Zdeněk Rušavý
36.	1974	Evar z Báhoně	Štefan Krasňanský
39.	1977	Juno z Čandalu	Štefan Krasňanský
47.	1985	Clyvra z Troc. luhů	Josef Burján

Memoriál Richarda Knolla

1975 - 1994

4. roč.	1978	Marko z Podřip. polí	Miroslav Valina
5.	1979	Gero z Břesně	Petr Rubes
10.	1984	Erik od Jezárka	Václav Panáček
11.	1985	Clyvra z Troc. luhů	Josef Burján
15.	1989	Palma ze Zvlk. bašy	Josef Burján

1994

PRVNÍ ohař České republiky v historii Evropského poháru pro kontinentální plemena soutěžil v roce 1994.

Soutěž je pořádána Mezinárodní kynologickou federací F.C.I. Konala se 5. dubna 1994 ve Francii.

Nejvíce potěší, že to byl český fousek – Nora z Fešandy z chovu Ing. Jaromíra Dostála DrSc., vůdce Jití Bláha z Kostece nad Lab. Předvedla velmi dobrou práci a vzbudila mimořádnou pozornost u kynologů ostatních států.

IX. VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI ZACHRÁNCI PLEMENE TVŮRCI SPOLKOVÉ ČINNOSTI

1882

JOSEF VILÉM ČERNÝ

1841 – 1905

Lesník a významný literát 19. století. Zakladatel českého monografického, odborného mysliveckého písemnictví. Vydavatel tehdejšího časopisu "Myslivost".

Pro nás se stal významnou osobností proto, že v tomto časopise zveřejnil v roce 1882 STANDARD tehdy nazývaného "českého ohaře". Zveřejnění bylo jedním z významných dokumentů při prokazování původu u českého fouska, při podání žádosti F.C.I. o uznání plemene naším národním plemenem. K uznání došlo v roce 1964.

1886 a

Ing. FERDINAND SEKYRKA

1912

lesník a profesor na lesnické škole v Písku

TH. ROTTER

major četnictva

KOUDA

plukovník armády

První "Spolek pro ohaře hrubosrsté – český fousek" byl usazen v roce 1896. Po jeho zrušení došlo k dalšímu usta-

KCHČF

vení v roce 1912. Byl to první začátek spolkové činnosti mlivovníků plemene českého fouska, významný při prvo- počátku zachraňování plemene.

Všichni tři byli hlavními organizátory a tvůrci ustavení obou spolků. Ing. Ferdinand Sekyrka se stal vedoucím. Uvádí se také, že byl jednatelem. Blíží podrobnost k oběma letům počtům neznáme.

Do roku

1918

FRANTIŠEK HOSTIČKA

Krakovec u Olomouce

MAX WEIS

Nový Jičín na Moravě

JULIUS MAČA

Lošice

JOSEF POLÁČEK

Nové Město na Moravě

EDUARD ŠMÍČKA

Vysoké Pole u Valašských Klobouků

Činnost v době Rakousko-Uherska v chovu českého fouska jejích neocenitelné zásluhy v chovu v tomto kritickém období pro plemeno českého fouska nelze nikdy v budoucnu zapomenout.

Svími chovy českého fouska přímo ovlivnili větší část chovu hrubosrstých ohařů v celém Rakousko-Uhersku. Prokázané původy jedinců z jejích chovů, kteří byli zapísáni v plemenných rakouských knihách v roce 1918, se stali základním chovným materiálem ve vzniklém Československu po roce 1918.

Proto také mají neocenitelné zásluhy na zachování plemene v jeho nejkritičtější období. Největší zásluhy patří v této době Františku Hostičkovi, jehož zásluhy jsou dále rozvedeny.

FRANTIŠEK HOSTIČKA Krakovec u Olomouce

JAROSLAV MAČA Praha

JULIUS MAČA Lošice

KAREL PREUSLER Svätý Hypolit

KCHČF

EDUARD ŠIMÍČEK Vysoké Pole

JOSEF POLÁČEK Nové Město na Moravě

RUDOLF GABESAN Frššov u Nového Města na Moravě

JOSEF VOLF Říčany

JOSEF CIKÁNEK Kaliště u Švihlova

JOSEF GRÍSEL Tišina

MAX RÁČEK Lechovice

Významná skupina chovatelů českého fouska, v níž se opakují jména Hostička, Mača a Poláček, patří rovněž svoji působností do stejného období, jako skupina předchozí. Nesmírný význam v chovu je především v tom, že před rokem 1918 v Rakouské monarchii použili k chovu **výhradně** plemene českého fouska a **to bez přimíšení cizí krve!**

Tato plemenitba se udržela až do roku 1914 – prokazatelně. Ve válečných letech 1914 – 1918 není vůbec registrace v rakouských knihách prováděna. Obě skupiny chovatelů mají neocenitelné zásluhy na záchování plemene. Zbylý jejich plemený materiál, i když jde jen o jedince, **vytvořil základy pro záchranu českého fouska po roce 1918** v období již zaniklého Československa.

A právě proto nesmí být jejich jména nikdy zapomenuta. Patřili k nim ještě další, i když méně významní, kteří mají rovněž podíl v chovatelské oblasti.

FRANTIŠEK HOSTIČKA

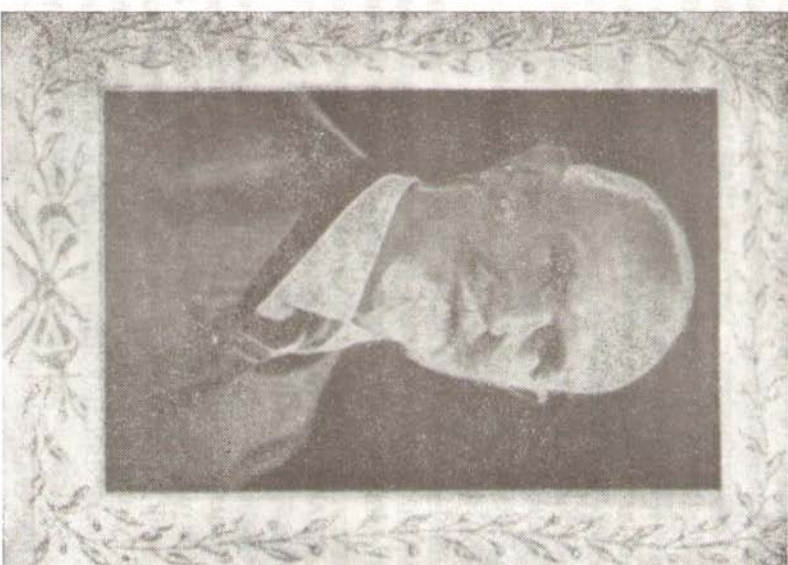
Chovatel českého fouska, který se zařadil v předchozích dvou skupinách na místo nejpřednější. Ve svém chovu nikdy nepoužil cizí krev, a to jak v období Rakouska, tak i v poválečném Československu. A proto také stál v popředí při záchraně plemene v **původní formě**.

V roce 1918 po založení České rodové knihy – ČRK, byly do ní také převedeny jeho zbylé odchovy.

Po první světové válce s velkým úspěchem na jeho chovném materiálu pokračoval v chovu Max ŠMELÍK, ve své stanici "DIVÁKY". Jeho zásluhy jsou dále popsány.

KCHČF

V organizační a spolkové činnosti se řadil Hostička již od samého počátku vedle Housky na první místo. Byl spolutvůrcem Spolku pro ohaře hrubostřých – český fousek v roce 1924 a proto se také stal později jeho čestným předsedou. V historii chovu českého fouska patří oprávněné jméno Františka Hostičky na stupeň nejvyšší.

František HOSTIČKA, spolutvůrce
Klubu chovatelů ohařů hrubostřých – český fousek

KCHČF

MAX ŠMELÍK

Lesní správce

1918

Jeho výsoco záslužná činnost v chovu českého fouska patří již do období nově vzniklého Československa po roce 1918. Na záchraně českého fouska se významně podíli svojí chovnou stanicí "DIVÁKY".

Jeho chov byl založen na chovném materiálu ze stanice "OHAŘ" Františka Hostičky. Stanice Diváky produkovala po první světové válce početné odchovy českého fouska. V tomto období se také staly **základem** pro založení řady chovných stanic. Do roku 1946 Max Šmelík odchovával 21 chovných psů a fen a svými odchovy pomohl založit dalších 43 chovatelských stanic.

Chovné stanice OHAŘ a DIVÁKY - Hostičky a Šmelika později s dalšími:

ORLICE

Hejman

BOROV

Perek

DOUBRAVA

KARLOV

se dále zasloužili o zachování plemene v poválečném období, a to v **prvopočetných pokrevní plemenitbou** - později i s jedinci čistoukrevními a řádně registrovanými.

FRANTIŠEK HOUSKA

23.7.1873 - 10.8.1945

Svoji činností v kynologické oblasti působil již v období Rakousko-Uherska, hlavně pak v období boje o záchranu plemene českého fouska po první světové válce. Za největší úsilí je možno považovat léta 1924 - 1945, kdy zemřel.

Vynikajícími odbornými znalostmi a organizační schopností, dále nekompromisností a zkoumáním historie plemene se zařadil na přední místo své doby v záchraně plemene českého fouska.

KCHČF

Stal se největší osobností Klubu chovatelů českých fousků. Z jeho podnětu byl v roce 1924 ustaven Spolek pro ohaře hrubostří - český fousek. Vyhledával a zachraňoval **poslední zbytky** chovného materiálu.

Jméno Františka Housky je zapsáno v historických dokumentech české myslivecké organizace mezi významnými postavami, a to mezi literáty 20. století.

Byl významným publicistou. Po smrti Podhajského se stal odborným redaktorem časopisu Stráž myslivosti pro lovce - kynology. Jeho nejvýznamnějším vydáním bylo dílo OHAŘ, dále CHOV A VÝCVIK LOVECKÝCH PSŮ.

Z jeho zachované korespondence víme, že psal další, mnohem rozsáhlejší vydání odborné knihy o loveckých psech, která měla být dána do tisku po ukončení druhé světové války. Zemřel, a prof. Jaroslavu Svobodovi a bratrovi Františka Housky se ani po určité době nepodařilo rukopis nalézt. OHAŘ byl výsledkem jeho životních zkušeností v teoretických studiích všech známých světových kynologických děl. Zařadil se mezi naše nej přednější odborníky své doby. Získal také mnoho cenových poct a podílel na zdokumentování, že český fousek je opravdu nejstarším plemenem hrubostří ohařů v Evropě a také naším národním plemenem. V této práci dále pokračoval MVDr. Josef Kuhn.

Houska byl zakladatelem Jihočeského loveckého klubu v Písku, který stál též při zrodu Československé myslivecké jednoty v roce 1923.

J. POTUŽNÍK - Písek

major

Velmi odpovědný, a proto také dlouholetý jednatel Spolku pro ohaře hrubostří - český fousek. V roce 1943 byl pověřen prováděním veškerých zápisů do plemenné knihy ČF.

KCHČF

1348 - 1994

Má hlavní zásluhu na podchycení všech jedinců na území celé republiky od založení Spolku pro ohaře hrubosrsté - český fousek až do roku 1939. Proto také bylo možné získat z Plemenné knižky ČF všechny záznamy stanovených speciálních podmínek vybraných jedinců. Totéž platí i o době pozdější.

Společně s Branstillerem vydal "Rodové tabulky" chovných psů i fen českého fouska od roku 1937 do roku 1949.

Jaroslav POTUŽNÍK, do roku 1948 jednotel

KČHČF

1348 - 1994

FRANTIŠEK BRANSTILLER

Dlouholetý jednotel a pokladník Spolku pro ohaře hrubosrsté - český fousek po jeho ustavení. Od roku 1948 zemský kynologický referent Československé myslivecké jednoty, zemského svazu Čechy.

V roce 1945 vydal knižně "Příručku pro chovatele hrubosrstých ohařů", na níž se také podílel Valenta.

Branstiller byl kromě zásluh na organizaci spolkové činnosti předním spolupracovníkem J. Potužníka.

Dopadem politických prověrek po roce 1948 byl z funkce odvolán.

František BRANSTILLER, dlouhodobý jednotel Klubu chovatelů ohařů hrubosrstých - český fousek.

KČHČF

J. KUNOVSKÝ
HYNEK BABIRÁT

J. UHER

OTTO NEORAL

JAROSLAV SVOBODA

Jelich jména nelze opomenout. V roce 1924 stáli společně s Františkem HOUSKOU u zrodu Spolku pro ohaře hrubosrsté – český fousek. Stali se prvními řídícími funkcionáři a nejbližšími spolupracovníky Housky. Především na prof. J. Svobodu se Houska nejčastěji obracel.

MVDr. JOSEF KUHN

31.1.1902 – 25.3.1978

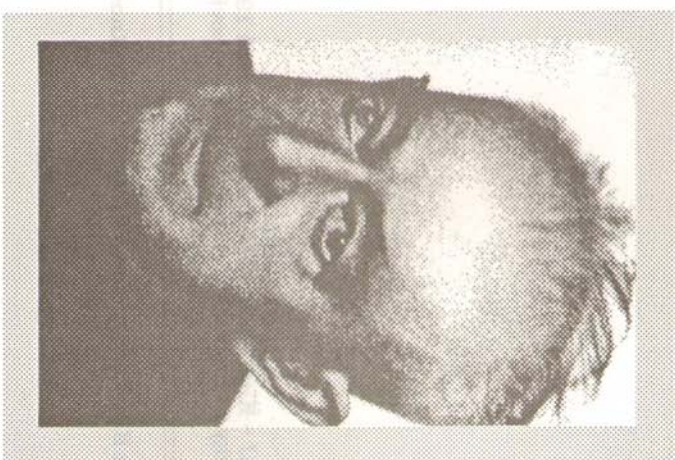
Působení v Pisku od roku 1927 mu umožnilo poznat zde významné osobnosti tehdejší lovecké kynologie. Seznámil se s čelnými funkcionáři Spolku pro ohaře hrubosrsté – český fousek. Bylo tomu tak proto, že již od mládí se jeho osobnost formovala ke vztahu k myslivosti a kynologii. Tyto okolnosti ho také přiměly k aktivní účasti na zkušebních a výcvicích procesech českého fouska.

Stal se aktivním chovatelem, propagátorem, publicistou a funkcionářem. Houska si vážil jeho spolupráce a po jeho smrti se Kuhn stává hlavním poradcem chovu českého fouska. Ve funkci působil v letech 1961 – 1973, kdy odchází na vlastní žádost pro nemoc.

Má hlavní zásluhu na prosazení plemene v F. C. I. naším národním plemenem. Položil základy jeho dalšímu chovu, zejména zavedením a zpracováním línové plemenitby. Celoživotní zkušenosti uvedl v knižním zpracování MONOGRAFIE ČESKÉHO FOUSKA vydané v roce 1977. Od Housky převzal a dokončil práce na historické dokumentaci původu

KCHČF

plemene a spolkového života dávné minulosti, kterou popsal v uvedené Monografii. Tato se stala základem a rozhodujícím při schvalovacím řízení v F. C. I. v roce 1964. Čestný člen KCHČF MVDr. Josef Kuhn se stal vedle Housky druhou největší osobností KLUBU CHOVATELŮ ČESKÝCH FOUSKŮ.

VMVDr. Josef KUHN
má hlavní zásluhu na prosazení plemene českého fouska u F. C. I.
naším národním plemenem.

KCHČF

1348 - 1994

Tento kalendář vydává:
ČMKJ - Klub chovatelů českých fousků 1995
Obrázky v této publikaci svou kvalitou odpovídají
stáří a oxidaci dobových štoček

Sazba a tisk:
K & K tiskárna, Horská 52, 54101 Trutnov
tel: 0439/856315, 856349

KCHČF